

Komunikat
Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych
z posiedzenia w dn. 26 lutego 2010 r.

Informacje dotyczące zmian klimatycznych, Planu Rozwoju i Konsolidacji Finansów 2010-2011 oraz system emerytalny były głównymi tematami posiedzenia Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych. Posiedzeniu, które odbyło się 26 lutego 2010 r. w Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog”, przewodniczył Pan Waldemar Pawlak, Wicepremier, Minister Gospodarki.

W kwestii dot. pakietu klimatycznego W. Pawlak poinformował że podczas spotkania w Kopenhadze nie doszło do porozumienia. Padła propozycja nieodpłatnego przydziału emisji dla nowszych technologii. Rozmowy ukierunkowane były na ochronę klimatu jednak z gwarancją rozwój gospodarczego. Ministerstwo Gospodarki nawiązało współpracę z Międzynarodową Agencją Energii w celu opracowania raportu o potencjale redukcji emisji. Rozmowy były ukierunkowane na konkretne przedsięwzięcia gwarantujące zrównoważony rozwój.

W opinii NSZZ „Solidarność” pakiet klimatyczny wprowadzony w Unii Europejskiej jest w Polsce realizowany. Rezultatem będzie m.in. utrata 200 tys. miejsc pracy, ale również utrata konkurencyjności firm. Dlatego NSZZ „S” oczekuje na opinię rządu uwzględniającą ponoszone koszty w tym szczególnie koszty społeczne. Organizacja uważa, że tematowi powinno zostać oddzielne posiedzenie TK w oparciu o wymienione wskaźniki.

PKPP „Lewiatan” uznaje, że dla porozumienia kluczowym będzie rok 2010. Brak poparcia dla pomysłu UE, w tym USA, może skutkować tym, że realizacja pakietu będzie miała miejsce tylko w UE, która zostanie poddana rygorystycznym przepisom. Organizacja proponuje kompleksowe zajęcie się problemem. Apeluje również do negocjatorów o obronę polskiego stanowiska, ponieważ obecne regulacje zaproponowane przez UE są zbyt rygorystyczne UE (podniesienie wysokości redukcji z 20% do 30%), co jest nawet niezgodne z dyrektywą.

Temat dot. Planu Rozwoju i Konsolidacji Finansów omówiony był przez Ministerstwo Finansów. Plan przewiduje podjęcie działań umożliwiających uporządkowanie i uzdrowienie finansów publicznych nie zagrażającym rozwojowi gospodarczego. Ponadto celem jego jest zmniejszanie nadmiernego deficytu budżetowego. Odbywać się to będzie poprzez reguły fiskalne, ale również np. dokończenie reformy emerytalnej i prywatyzację. Jednym z celów reform, zawartych w dokumencie, jest zapewnienie najwyższego w ciągu ostatnich 20 lat poziomu środków na wsparcie sfery badań i rozwoju sfery intelektualnej dzięki wzrostowi zarówno nakładów budżetowych, jak i nakładów przedsiębiorstw oraz dodatkowemu wsparciu z funduszy strukturalnych. W dokumencie przewiduje się zwiększenie pozytywnego wpływu funduszy unijnych w rozwój polskiej gospodarki. Celem jest również zwiększenie udziału sektora mediów elektronicznych tworzących usługi i treści cyfrowe w PKB oraz usprawnienie funkcjonowania administracji.

Zdaniem OPZZ szereg propozycji zawartych w dokumencie dotyczy spraw wielokrotnie dyskutowanych i podnoszonych – jest to dokument mocno spóźniony. Organizacja oczekuje konkretnego dokumentu, bardziej szczegółowego w określonej, krótkiej czasoprzestrzeni. Brak jest jakościowo znaczących propozycji mogących wpłynąć na realizację celów dokumentu. Propozycje powinny być przyjęte w ramach konsensusu partnerów społecznych. Przyspieszenie prywatyzacji np. będzie natomiast formą wyprzedzaży majątku publicznego.

Również zdaniem FZZ dokument jest bardziej polityczny niż merytoryczny. Jest to dokument bardzo ogólny, nie stawia wyznaczonego celu i pomieszczone zostały sprawy ważne z mniej ważnymi. Debata wymaga natomiast kwestia prywatyzacji oraz reformy emerytalnej. Dlatego powinien być uszczegółowiony, a wiele spraw powinno zostać uzgodnionych w ramach dialogu społecznego.

ZRP zgadza się z kierunkami i zasadami dokumentu, ale jest on na zbyt dużym stopniu ogólności. Szczególną uwagę zwrócił na rozwój szkolnictwa zawodowego dostosowanego do wymogów rynku.

KPP pozytywnie ocenia cele Planu. Jednakże założenia planu i szczegółowe rozwiązania nie dają szans na zrealizowanie oczekiwań. Dlatego dokument jako całość jest trudny do zaakceptowania. Jedynym pozytywnym elementem jest reforma systemu emerytalnego.

Organizacja od dawna postulowała za takimi rozwiązaniami, jak stworzenie warunków do podniesienia poziomu innowacyjności naszej gospodarki, podwyższenie wieku emerytalnego, upowszechnienie systemu emerytalnego czy też przyspieszenie prywatyzacji.

PKPP Lewiatan pozytywnie ocenia wyzwania przedstawione w planie: m.in. konieczność jednoznacznego rozwiązania problemów związanych z finansami publicznymi i likwidacji zagrożeń płynących z narastającego długu publicznego. Dlatego oczekuje wsparcia partnerów społecznych dla realizacji celów zawartych w planie. Proponuje włączenie do planu partnerstwa publiczno-prywatnego. Popiera rozbudowę infrastruktury cyfrowej, eliminację niepotrzebnych procedur administracyjnych i formalności oraz rozwijania nowoczesnej e-administracji.

BCC-ZP wpisuje się w apel PKPP „Lewiatan” aby pozytywnie ocenić dokument zmierzający do zrównoważenia finansów publicznych. Popiera reformę finansów publicznych oraz założenia planowanych reform. Dokument wymaga dopracowania, nie mniej jednak w trakcie dalszych prac może zostać rozszerzony i uszczegółowiony.

FZZ uważa, że jeżeli ten dokument zawierający deklaracje przekształci się w konkretne rozwiązania uwzględniające specyfikę pewnych uwarunkowań, możliwa będzie merytoryczna dyskusja. Zdaniem organizacji nie jest to plan a dokument deklaracyjny.

NSZZ „Solidarność” zwrócił uwagę na kwestie społeczne wynikające z realizacji założeń dokumentu – ochronę najuboższych przy realizacji doktryny oszczędnościowej.. Doświadczenia partnerstwa publiczno-prywatnego zdaniem organizacji również nie są najlepsze.

MON poinformowało, że od 1923 roku wojsko posiada odrębny system emerytalny i finansowany ze środków budżetu państwa. Zdaniem resortu nowe regulacje, włączające wojsko do powszechnego systemu ubezpieczeń, powinny wejść w życie z zachowaniem praw nabytych (obowiązywać w odniesieniu do tych którzy rozpoczną służbę w dniu wejścia ustawy) , po ubruttowaniu uposażeń oraz utrzymaniu dwóch systemów emerytalnych. Określenie wieku emerytalnego nastąpi po dodatkowych analizach.

Zgodnie z informacją MSWiA, podobne rozwiązania przyjęte zostaną w odniesieniu do służb mundurowych.

Zdaniem MRiRW podobny do polskiego – odrębny system emerytalny dla rolników - funkcjonuje w wielu państwach, gdzie są duże obszary wiejskie. Resort zwrócił uwagę na specyfikę tej branży również w kontekście ponoszenia kosztów transformacji. Przypomniął, że do 1990 roku rolnicy chcący skorzystać z emerytury zobligowani byli do oddania warsztatu pracy (gospodarstwa) do skarbu państwa. Obecnie rolnicy są objęci ubezpieczeniem emerytalno-rentowym oraz wypadkowym, chorobowym i macierzyńskim.

FZZ zwróciło uwagę na zasadność dyskusji, skoro z informacji publicznych wynika, że decyzje w kwestii reformy emerytur już zapadły. Zdaniem organizacji nie uwzględnia się specyfiki służby, a dotychczasowy stan wskazuje na odpływ kadry. Nie uwzględnia się również czynnika zagrożenia życia i zdrowia pracowników służb mundurowych.

NSZZ „Solidarność” przypomniał, że w MSWiA był wypracowany dokument w sprawie emerytur mundurowych, którego porozumienie odpowiadało zarówno stronie rządowej jak i pracowniczej. Po zmianie ministra, prace rozpoczynają się ponownie bez konkretnych dokumentów i założeń. Podniósł problem kwestii zdrowia osób pełniących służbę.

Zdaniem OPZZ propozycje dot. reform emerytur nie są poprzedzone odpowiednimi wyliczeniami i nie wiadomo jaki system jest bardziej kosztowny – zaopatrzeniowy czy składkowy. Oczekuje konkretnych dokumentów i propozycji ale również w odniesieniu do innych ubezpieczonych w FUS.

KPP jest za takimi rozwiązaniami, które będą premiować czynnych zawodowo funkcjonariuszy, a nie przechodzenie na wcześniejszą emeryturę.

PKPP „Lewiatan” jest za dokończeniem reformy emerytalnej z powodów: ekonomicznych – racjonalne wykorzystanie zasobów oraz społecznych – równego traktowania wszystkich obywateli.

Członkowie Komisji przyjęli Uchwałę nr 36 o zmianie uchwały Nr 2 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 r. w sprawie regulaminu Komisji w sprawie dofinansowania partnerów społecznych ze środków Trójstronnej Komisji.

Strona rządowa

Strona Pracodawców

Strona pracownicza